

Отъ островчетата въ стръмнинитѣ добре се вижда непрекъснатото мѣняващата се картина на бързото течение на Ниагара. Тълпа зрители седятъ и стоятъ тукъ, тукъ съвсемъ безмълвни. Величественото зрелище всецѣло поглъща човѣка. Наистина, да се говори тукъ, е съвсемъ безполезно; за да те чуе съседътъ, трѣбва да му крещишъ на ухото.

Рѣка Ниагара носи въ коритото си твърде много вода. За да се разбере, отгдето се е взела такава маса вода, трѣбва да си спомнимъ, че тя единствена събира водитѣ на голѣмитѣ езера въ Съединенитѣ щати.

Почти при самия водопадъ се зеленѣе „Кози островъ“, който раздѣля Ниагара на две части: лѣва, наречена Американски водопадъ и дѣсна — Канадски.

При Кози островъ рѣката съ яростенъ ревъ се хвърля въ пропастьта на два отдѣлни потока, като образува две водни стени, високи 50 м. Надъ двата водопада се издигатъ планини отъ водни капчици, прозрачни отгоре и образуващи почти непрекъснатъ облакъ при долната частъ на водата. Водовъртежътъ въ бездната представя нѣкаква бѣсна борба на огромни кълба пѣна, воденъ прахъ и отъ време на време явяващи се водоскоци. Посрѣдъ хаоса отъ водния прахъ и пѣната нарѣдко се оголватъ близу при долната частъ на водопада, въ коритото на Ниагара, грознитѣ и диви „Скали на вѣковетѣ“, обикновено скрити въ водната мъгла. Бѣсната атака на Ниагара въ продължение на вѣкове не е могла да разруши и измие тия скали.

Долната частъ следъ водопада представя сравнително тѣсна и мрачна клисура. По тази клисура съ чудовищенъ ревъ се носи могъщиятъ воденъ потокъ. Бързината му е тъй голѣма, че воднитѣ вълни се раздробяватъ въ пѣна и се гонятъ една друга. Бързото течение подъ водопада се обяснява съ голѣмия наклонъ на коритото, а сжщо и съ това, че Ниагара,